

ТЭКСТ ДЛЯ ВОДГУКУ

Цвыркун і праблема чыстага мастацтва

З гарадоў егіпецкіх пажоўклых
Мо таму ўжо некалькі вякоў
Гандляры ў пахучых скрутках шоўку
Ў Беларусь завезлі цвыркуноў.
Безбілетны пасажыр з пустыні,
Ён асеў за печкаю у нас:
Цёпла, суха, бы ў сваёй краіне.
Грубка цепліцца ў вячэрні час.
Старажытнейшы паэт на свеце,
Чыстае мастацтва лозунг твой.
Не для лаўраў, не для славы гэтай
Песняй парушаеш ты спакой.
Я не супраць: нам патрэбны мары,
Але зараз нельга быць сабой.
Ведаеш, што робіцца, таварыш,
На Радзіме сонечнай тваёй?
Твой Сінай ад стрэлаў шчэ гарачы:
Прыкладзі – і абпячэш далонь,
Муміі крывёю горкай плачуць,
Гледзячы на раны і агонь.
Я не веру, што было б магчыма
Спевакам, сынам сваёй зямлі,
Заспяваць святы матыў Радзімы
Для вушэй, што поўсцю зараслі.
Трэба бараніць усё, што любіш,
Каб па праву заспяваць пасля.
Не спявай пра цёплы кут за грубай,
Пакуль горам поўніцца зямля.

Уладзімір Караткевіч